

Plný měšec. Ale problémů!

Výroční zpráva i zpráva o hospodaření Plzeňské teplárenské za rok 2009, schválené majitelem, tedy městem Plzeň, uvádějí v kolonce „výsledek hospodaření“ číslo, které musí okouzlit každého občana našeho města – dělníka i živnostníka, ekonomu i technika, podnikatele i politika, seniora i juniora. 823 milionů korun jsme vydělali v loňském roce! Čistého, po zdanění ... Ceny našeho tepla jsou přitom stále nízké. Ale!

Ale podstatný podíl zisku tvoří prodej poloviny Plzeňské energetiky, elektrárny v areálu Škodovky. Jistě, nadřeli jsme se na zhodnocení tohoto podniku, jehož padesát procent jsme získali před třemi lety. Byly to tři roky tvrdé práce. Výsledek je báječný, ale je to přece jen mimořádný výnos, který se nebude hned tak opakovat.

Ale náš hlavní obor, výroba tepla, má tendenci spíše stagnovat. Globálně se otepluje a lokálně se zatepluje. Udržet prodej tepla alespoň na stávající úrovni znamená získávat stále nové a nové zákazníky v tvrdém konkurenčním prostředí. Ale vyděláváme na prodeji elektriny....

Ale, ale, ale... Těch ale je spousta. Ale je nedostatek uhlí. On je ho vlastně dostatek, ale na místech, kde se nesmí těžit.

Ale spotřeba elektriny vzhledem ke krizi klesá a tudíž padá i její cena.

Ale nevíme, jak se budou vyvíjet ceny dalších energetických komodit. Ropy, plynu....

Ale nejsme si jisti, jak to bude s rozvojem jaderné energetiky, významným faktorem v našem oboru.

Ale jen odhadujeme, jaký bude legislativní vývoj ve využívání odpadů jako zdroje energie. Problém je to globální, ale jeho důsledky pociťujeme i lokálně. V Chotíkově. Jaký bude postoj veřejnosti?

Ale jen tušíme vývoj cen tzv. emisních povolenek, významného faktoru pro hospodaření v energetice. Podobně je to se zajišťováním dostatku biomasy jako náhradního paliva pro výrobu tepla i elektriny. Snažíme se.

Ale nejsme si úplně jisti, jak se nám to podaří.

Loňský rok vyšel Plzeňské teplárenské opravdu skvěle.

Ale už teď, v polovině roku 2009, víme, že takové jako vloni to už letos nebude. Budoucí problémy se nám nějak hromadí, i když zatím jen někde za obzorem.

Společně se nám v Plzeňské teplárenské řadu let dařilo dobře a začali jsme to chápat jako samozřejmost. Dobře se nám může dařit i nadále, ale nejspíš nám to dá víc práce. Budeme muset být úspornější, pečlivější, důslednější.

Ale my uděláme všechno pro to, abychom to zvládli!

Tomáš Drápela
generální ředitel
Plzeňská teplárenská, a.s.

Patnáctiletá - zletilá

Málo platné, Plzeňská teplárenská je přece jen na plzeňské poměry velká firma, největší výrobce energie v kraji. A musí se podle toho chovat ke svým obchodním i jiným partnerům. A když slaví zletilost, neobejde se to bez oficiálních gratulací a oslav. Ta naše se konala na Spilce a že si nás okolí váží, potvrdila účast několika poslanců a senátorů (napříč politickým spektrem, jak se říká), nedávných členů vlády a vedení města. Dokonce se v šeru Spilky na chvíli mihl i nedávný premiér ...

Večer byl pojatý v mexickém stylu. V Mexiku je prý také teplo jako v teplárně, ale jídlo je tam dost jiné. Ani na tequila, ať už stříbrnou či zlatou, v teplárně nenarazíte, možná za čas v jídelně na tortilas či buritos – kdo ví?

Předseda našeho představenstva Roman Jurečko, spolu s generálním ředitelem Tomášem Drápelou, uva-

Na pódiu dva kytaroví virtuózy Lubomír Brabec a Tomáš Drápela

řili pro hosty speciální 13 % Kotelní polotmavé pivo – samozřejmě pod dohledem! Byli za to oceněni titulem „Brewer Junior“ – něco jako „sládek – učeň“. Certifikát jim k tomu podepsali pověstný starší obchodní sládek Prazdroje Václav Berka a generální ředitel pivovaru Mike Short.

Perlou večera bylo kytarové duo Lubomír Brabec – Tomáš Drápela. Že je L. Brabec světoznámý kytarista, který hrál už na všech konti-

nentech včetně Antarktidy, to je známo. Ale T. Drápela svoji hudební minulost spíše tají. Na oslavě se to provalilo na plno a oba kytaristé zahráli dokonce vlastní Drápelovu skladbu.

Není třeba závidět, že oslava nebyla pro zaměstnance. Z obvy-

kle dobře informovaných zdrojů víme, že i pro nás se chystá oslava. Prý ještě velkolepější, než ta před pěti lety v Pekle. A prý někdy v říjnu, prý v Parkhotelu, „některý lidi říkají ...“.

Musíme to stihnout co nejdříve, tím prý budou rozmařilosti končit. Stačí si přečíst úvodní sloupek generálního ředitele v tomto čísle Teplárníka a je to jasné.

Starší sládek Berka (uprostřed) a mladší sládkové Drápela a Jurečko.

Roste jako z vody

Nový „zelený“ výrobní blok, ač to na první pohled není zřejmé, pokročil za polovinu své výstavby. Nedejte se mýlit, že vidět byly zatím především demolice. Ty umožnily injektáž pro

zpevnění podloží a vytvoření základové desky pro montáž kotle. Už je také uskladněna celá řada hotových komponentů budoucího kotle K7, pracuje se na rozvodně a rotor turbíny je už opracovaný – jeho vyvažování se předpokládá na podzim.

Připomeňme si jen, že předběžné předání díla je plánováno na 30.3.2010.

Generální ředitel Tomáš Drápela má teď plnou hlavu starostí se zajišťováním dostatku biomasy pro tento kotel v budoucích letech. Jedná se o zajímavé smlouvě s Lesy České republiky. Současné zkušenosti s uhlím ukazují, jak je důležité zajistit si v předstihu dostatek paliva.

Náš projekt výrobního energetického bloku speciálně pro využívání biomasy jako paliva je v České republice ojedinělý. Ačkoliv je to projekt viditelně a prokazatelně především ekologický, v tvrdém energetickém byznysu není ani zdaleka péče o životní prostředí rozhodujícím argumentem, nejdůležitějším kritériem. Zde nejsou iluze na místě.

Protože je Teplárník čtvrtletník, přináší výstřižek z Lidových novin trochu opožděně. Ale laskavý teplárenský čtenář jistě pochopí, že odpustit jsme si to nemohli.

V příštím čísle přineseme test o biomase. Uvidíme, jak jsme na tom se znalostmi my.

LIDOVÉ NOVINY

Zelená Jacques neví, co je biomasa

PRAHA „Čím si zatopím v kamnech na biomasa,“ ptal se v pátečním pořadí Uvolněte se, prosím moderátor Jan Kraus Kateřiny Jacques. Od místopředsedkyně Strany zelených by mohl očekávat detailní výklad problematiky a několik konkrétních příkladů. Místní odpovědi se mu ale dostalo pouze mlčení. Kraus svůj boj nevdal a znovu se ptal: „Mám kamna na biomasa. Pálku zaplatím, pátku dostanu od Bursíka... Co mám říct do těch kamen?“ Tentokrát přišla šokující odpověď „Mrkev“. Biomasa používanou k topení tvoří přitom zejména odpad ze zpracování dřeva, sláma, případně některé plodiny speciálně pěstované za tímto účelem, například rychle rostoucí dřeviny dom

Zlatý kříž

Ladislav Urban nepracuje v Plzeňské teplárenské dlouho, všeho všudy 32 měsíců. Vzhledem k tomu, že mu zbývá jen rok do šedesátky, je to na dnešní námezdní poměry poněkud zvláštní „akvizice“. Zaměstnat člověka nad pade-

sát, to se moc nenosí. Jaký osud ho k nám zavál?

„Já jsem pracoval 32 let v Lachemě v Kaznějově, ale v roce 2002 jsem odtud musel odejít, protože se tam příliš často měnili majitelé a firma neplatila, což bylo neúnosné. Pak jsem vystřídal dva jiné zaměstnavatele, německé firmy na výrobu pro automobilový průmysl a to mi fakt nesedělo. Jsem strašně rád, že jsem dostal šanci v Plzeňské teplárenské, líbí se mi tady moc.“, vypráví L. Urban. Jako chemik zakotvil v chemické úpravě vody, kde dělá střídače, tedy muže tří profesí – předáka na velínu, obsluhu a laboranta.

dokončení na straně 2

Hulí, ale není to spalovna. Co to je ?

Výsledkem několikaměsíční práce skupiny odborníků byla studie, která navrhla varianty dalšího rozvoje skládky v Chotíkově, kterou Plzeňská teplárenská provozuje. Podrobnosti a detaily buď už teplárenští zaměstnanci znají, nebo se s nimi seznámí za pár dní v letošním

o vysoce atraktivní téma, které lidi zajímá. Ačkoliv často slyšíme silnou kritiku na úroveň českých žurnalistů, v tomto případě je třeba zdůraznit, že informovali ve zdrcující většině korektně, pravdivě a objektivně.

značné: „My bychom u vás v prostoru skládky závod na termické zpracování komunálního odpadu stavět chtěli a nabízíme vám za to řadu výhod. Ale jestli chcete nebo nechcete, to si musíte

hluboce se mýlit. Prostředí bylo sice příjemnější (foto 4), ale debata tvrdá. Stanovisko Plzeňské teplárenské bylo stejné jako v Chotíkově, a místní zajímala

přijela také skupinka obyvatel Příšova – vesnice, ležící nedaleko prostoru současné skládky za silnicí Plzeň – Karlovy Vary.

druhém čísle Plzeňského tepla, kde dostane tato problematika potřebný prostor. Zde stačí jen konstatovat, že studie doporučila jako nejvýhodnější variantu nakládání s komunálním odpadem jeho termické zpracování. Lidově řečeno – postavte tam spalovnu.

Média? No problem!

S výsledky jsme seznámili širokou veřejnost prostřednictvím médií, pozvali jsme novináře na tiskovou konferenci (foto 1). Velká účast na ní jen potvrdila, že se jedná

Dusno v sále

Další vývoj chotíkovské skládky se samozřejmě dotýká nejvíce občanů samotného Chotíkova. Proto se zástupci Plzeňské teplárenské vypravili v úterý 12.5.2009 na setkání s tamními občany, aby je s výsledky studie seznámili. Na starost to v měl Petr Baloun, ještě nedávno v barvách Plzeňské teplárenské, dnes už v Plzeňských komunálních službách (foto 2).

Samozřejmě, že jednání bylo bouřlivé. Stanovisko teplárny jako případného investora bylo jedno-

rozhodnout v Chotíkově sami“. A tak spory probíhaly především mezi dvěma chotíkovskými křídly – jedno pro a druhé proti (foto 3). Výsledek je zatím neznámý, ale vypadá to na obecní referendum. Zatím v tom mají odpůrci výstavby trochu „hokej“, alespoň tak působily poslední informace v médiích. Uvidíme...

Zmatení jazyků

Dva dny na to bylo podobné setkání v Městě Touškově, jako druhé obci na jejímž katastru by mohl závod na zpracování odpadu vyrůst. Účast nebyla tak vysoká, ale kdo čekal klidný večer při svíčkách,

především doprava přes jejich obec a vybudování obchvatu. Několik touškovských měšťanů nemohlo pochopit, že když má Plzeňský kraj vybudování obchvatu v plánu asi za dvacet let, tak jeho časnější vznik může zajistit právě a jedině vybudování nového závodu na likvidaci odpadu. Pokud si vybudování takového obchvatu dají touškovští jako podmínku souhlasu s výstavbou, musí obchvat existovat před zahájením provozu nové investice. Třeba jim to už jejich sousedé vysvětlili...

Rozluštění hádanky

Na obě setkání s občany, do Chotíkova i do Města Touškova,

Ačkoliv po čistě formální stránce nemají do věci moc co mluvit, přesto je třeba vnímat jejich názory a brát je v úvahu. Dlužno podotknout, že patřili k nejagresivnějším diskutérům (foto 5). Jejich hlavním argumentem bylo, že „spalovna nám bude vypouštět splodiny přímo do vesnice, bude čouhat našim dětem pod nos“. Číselné údaje o minimu emisí při termickém zpracování odpadu je příliš nezajímaly, nevěřili jim. Přitom ale v Touškově „hulili jako spalovna“ (foto 6). Možná by si měli nechat říci od odborníků, co jejich dětem vadí víc – jestli bezohledně kouřící rodiče, nebo prakticky nekouřící spalovna?

Výroční turnaj

Nejen samotná Plzeňská teplárenská slaví letos 15. výročí vzniku. Stejně starý je i tradiční nohejbalový turnaj. Letos proběhl opět na hřišti Sokola Bolevec v sobotu 30.května.

Zůstal zachovaný systém „každý s každým“ (to zní až nemravzně), a to dvoukolově na dva sety. Účast prý byla letos prachbídná, týmy skončily v pořadí:

1. Kolařík, Beran, Hejsek
2. Štolka, Kubeček, Kolařík junior
3. Frank, Frečner, Tesář
4. Marák, Gribov, Frank junior

Zdá se, že bude muset nastoupit mladá krev....

Bude vojna jako řemen

Výrobu tepla, elektřiny a chladu, jako hlavní činnost Plzeňské teplárenské, bereme už jako samozřejmost, běží zdánlivě sama. Nejvíce starostí máme s „přidruženou výrobou“. Na jiném místě tohoto čísla Teplárnika je řeč o skládce v Chotíkově, a její správce Roman Klimeš si užil své i s nově otevřeným sběrným dvorem na Jateční ulici. Což o to, zařízení je to pěkné, ale kamelem úrazu je velkorýsá provozní doba. Každý den, včetně sobot a nedělí, v době 9,00 – 12,00 a 13,00 – 18,00.

Jistě, je třeba vytvořit občanům Doubravky i dalším Plzeňanům podmínky, aby se jim chtělo odvézt odpad tam kam patří, a ne někam na divokou skládku. Ale sežeňte na to lidi...! Fyzická práce i práce s počítačem, přesnost a dochvilnost, laskavost k zákazníkům – takové jsou požadavky.

První parta, která do sběrného dvora nastoupila, tam dlouho nevydržela. Potom se našel dokonce jedinec, který sice podepsal smlouvu, ale pak už ho nikdy nikdo nespapřil.

Teď už prý to vypadá lépe a nejménovaná teplárenská personálka si libuje, že na střídání v době

dovolených a v podobných případech nastoupí do sběrného dvora na Jateční ulici v barvách Plzeňské teplárenské penzionovaní důstojníci. A to teprve zavládne disciplína!

6,00 hodin nebude v 6,15, ani v 6,10 – bude to prý v 5,55 !

Modrobílé dresy na mokré trávě

Nerozborné přátelství mezi Plzeňskou teplárenskou a Městem Touškov neutrpělo trhlinu ani při sportovním utkání.

V průběhu dětského dne v Městě Touškově v sobotu 6.6.2009 se na tamním fotbalovém hřišti utkala i fotbalová mužstva obou partnerů. Z počátku to vypadalo, že hustý drobný déšť utkání znemožní, ale tvrdí borci nevezali nepřítel počasí na vědomí.

Naši nastoupili s Kolaříkem v brance v sestavě Klimeš, Beran, Holoubek, Marek (všichni PT), posílili je hostující Hejsek, Pekař a Pešík (ten byl „vlastizrádcem“, protože je touškovský).

Nápor našich

Teplárenští šli důsledně za vítězstvím, dokonce tak, že na ně přihlížející T. Drápela hlasitě volal: „Tohle

jste si nedomluvili!“ V poločase už naši vedli 4:0 ! Neví se, co se odehrávalo o přestávce v kabinách (hráči tam ostatně ani nešli), ale dobře informované zdroje tvrdí, že to byla tvrdá slova generálního ředitele, která téměř vedla ke zvratu ve vývoji utkání.

Není přesně známo, zda naši polevili, nebo touškovští přidali, ale konečný výsledek 4:3 nakonec uspokojil obě strany a tak zůstalo tolik potřebné přátelství zachováno.

Střelci

Za Plzeňkou teplárenskou skóroval dvakrát Klimeš a s ním Beran a Hejsek, Utkání ozdoby i naše dvě nastřelené tyče a jedno břevno. Touškovské střelce se v dešti nepodařilo identifikovat, jejich třetí gól padl v poslední vteřině z penalty.

Gerój

Hrdinou dne byl Jiří Holoubek, který jediný z hráčů nebyl vybaven kopačkami, ale jen obyčejnými tenisovými. Po několika desítkách jeho pádů na mokré trávě uvažoval generální ředitel o vypsání výběrového řízení na nového technického ředitele, protože, jak uvedl: „Jirka už asi nebude k použití“.

Samotný Holoubek prohlásil, že je to zvláštní – všichni kolem něj hrají fotbal, jenom on hokej. Nejenže statečně dohrál utkání až do vítězného konce, ale dokonce i jeho následky přežil.

Zlatý kříž

pokračování ze strany 1

Proč tedy vlastně psát o tomto muži ze Žebnice, vesnice nedaleko Plas? V teplárně máme určitě řadu zasluhujících zaměstnanců.

Má to svůj důvod. Ladislav Urban je totiž dárcem krve, a ne jen tak ledajaký. Má za sebou totiž 85 odběrů. „Pro jistotu ještě slovy – daroval krev pětadesátkrát! A třikrát ještě krevní destičky – dodává skromně.“

„Poprvé jsem daroval krev na vojně, jako většina z nás, a pak už jsem nad tím nějak moc nepřemýšlel. Jen jsem si říkal, že krev může někdy potřebovat někdo z blízkých.“

To našťastí nikdy nenastalo, manželka ani žádné ze tří dětí a pěti vnoučat krev nikdy nepotřebovali. Třikrát se ale L. Urbanovi stalo, že ho kvůli automobilové havárii požádali přímo z nemocnice o odběr krevních destiček. Tehdy měl intenzivnější pocit, že pomáhá někomu konkrétnímu.

Řekněme si pro zajímavost, jak jsou vlastně oceňováni dárci krve. Za deset odběrů je bronzová plaketa MUDr. Janského, za dvacet stříbrná a za čtyřicet zlatá. To je všeobecně známo, ale málo už se ví, že za osmdesát odběrů obdrží dárci Zlatý kříž třetího, za sto dvacet druhého a za sto šedesát prvního stupně.

Ladislav Urban je tedy jako dárcem krve držitelem Zlatého kříže třetího stupně.

„Já jsem si na darování krve nikdy nevybíral volný den, i když je na to zákonný nárok. Ani jsem za to nikdy nic nedostal. Až tady v Plzeňské teplárenské, když jsem dosáhl osmdesáti odběrů, si na mě vloni vzpomněli a dostal jsem odměnu podle kolektivní smlouvy. Je to prostě firma, kde si lidé váží.“, uzavírá L. Urban.

Teplárník, čtvrtletník pro zaměstnance.
Vydává Plzeňská teplárenská, a. s.
• Redakční práce: Jaroslav Hudec
• e-mail: hudec@dosveta.cz
• tel.: 777 339 262